

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

20 iunie 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare, prin care se solicită casarea încheierii Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 19 decembrie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, declarat de petiționarul Decev Leonid

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 15.05.2018 - 20.06.2018.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Petiționarul Decev Leonid a depus la Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău plângere în temeiul art.313 Cod de procedură penală, prin care a contestat ordonanța de refuz în începerea urmăririi penale din 05.08.2016, emisă de procurorul în Procuratura Buiucani, O.Roșca, cât și ordonanța procurorului adjunct-interimar al procurorului s.Buiucani, mun.Chișinău, O.Popov din 26.08.2016, prin care a fost respinsă plângerea petiționarului. În plângere a invocat că incorect procurorul nu a dispus pornirea urmăririi penale în privința executorului judecătoresc, dar a refuzat în pornirea urmăririi penale, pe motiv că acțiunile executorului judecătoresc nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.327 Cod penal, deoarece ultimul a însușit banii în sumă de 16149,63 și neîntemeiat a dispus încetarea procedurii de executare, fără a întreprinde careva acțiuni în vederea restituirii acestora, precum și fără a ține cont de faptul că prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 23.04.2014, s-a dispus anularea încheierii executorului, prin care s-a constatat că banii în sumă de 298.954 lei au fost încasați neîntemeiat de către executor.

2. Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 19 decembrie 2016, plângerea petiționarului L.Decev, depusă în baza art.313 Cod de procedură penală, a fost respinsă, ca fiind inadmisibilă.

Instanța a indicat că, ordonanțele procurorilor emise pe caz sunt întemeiate, deoarece în acțiunile executorului judecătoresc lipsesc elementele infracțiunii, acesta din suma de 5399600 lei ce a fost transmisă pentru achitarea creanțelor creditorilor și-a trecut prioritar în contul său suma de 298.954 lei, pentru cheltuielile de executare, în conformitate cu prevederile art.32 Cod de Executare în red.Legii din 26.12.2014 în vigoare la acel moment, prin care era prevăzut că cheltuielile de executare se compun din taxa de executare și

cheltuielile pentru efectuarea actelor de executare și de către executorul judecătoresc nu au fost întreprinse careva măsuri prevăzute de lege după data de 23.04.2013 când prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău a fost anulată încheierea acestuia nr.009-723-10-13 din 12.09.2013, aceste acțiuni nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.327 Cod penal, lipsind interesul material sau personal, adică latura subiectivă a infracțiunii în cauză.

3. Nefiind de acord cu încheierea menționată, petiționarul a declarat recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu anularea ordonanțelor emise la 26.08.2016 și 05.08.2016, invocând că instanța nu a examinat obiectiv plângerea depusă de el și a adoptat o hotărâre contrară cerințelor legii, deoarece nu a luat în considerație hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 23.04.2014, prin care a fost anulată încheierea executorului V.Bezede din 12.09.2013, prin care s-a constatat că banii în sumă de 298.954 lei au fost încasați neîntemeiat de către executor, iar procurorul nu a întreprins măsuri în vederea reluării procedurii de executare; nu s-a luat în considerație faptul că banii urmau a fi restituiți în primul rând creditorului

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, recursul declarat de L.Decev a fost respins, ca nefondat.

Instanța de recurs, reținând prevederile art.313 Cod de procedură penală, precum și analizând motivele invocate de recurent în recurs, a menționat că constatările judecătorului de instrucție sunt întemeiate și legale, or, motivele invocate de către recurent sunt aceleași asupra cărora prima instanță s-a expus și nicidecum nu dovedesc netemeinicia încheierii.

5. Hotărârea menționată, în temeiul art.466 Cod de procedură penală, a devenit irevocabilă la data pronunțării.

6. Împotriva hotărârilor nominalizate a declarat recurs în anulare petiționarul L.Decev, care a solicitat casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a obliga executorul judecătoresc de a executa hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 23.04.2014 și a-i restitui suma de bani ce a fost neîntemeiat încasată de către executor, considerând ilegale hotărârile emise pe caz, contrar prevederilor legale, repetat invocând aceleași motive expuse la pct.1 și 3 al prezentei decizii.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Însă, art.453 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise *doar la judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres că, pot fi atacate cu recurs în anulare *doar hotărârile judecătorești, prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a*

procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea II ale Codului de procedură penală - adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizând dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată, rezultă că decizia instanței de recurs, prin care a fost menținută încheierea primei instanțe, adoptată în ordinea reglementată de art.313 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute de art.452 alin.(1), ce pot fi contestate cu recurs în anulare.

Deci, după cum s-a menționat mai sus, cu recurs în anulare pot fi atacate *acele hotărâri judecătorești irevocabile* care au trecut căile ordinare de atac - calea apelului sau/și recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărâre judecătorească nu parcurge aceste căi consecutive de atac, inclusiv cea adoptată în temeiul prevederilor art.313 Cod de procedură penală, această hotărâre, deși a devenit irevocabilă, nu mai este pasibilă de drept de a fi contestată prin intermediul recursului în anulare.

Conform art.456 alin.(1), 432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, situație ce persistă în cauza dată.

În aceste împrejurări, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat de L.Decev, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art.432, 452, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul Decev Leonid, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2018, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 20 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu